

Arrest

**nr. 86 663 van 31 augustus 2012
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke
Integratie en Armoedebestrijding.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 16 februari 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid houdende de technische weigering van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet van 25 november 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 april 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die loco advocaat S. BUYSSE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker dient op 21 september 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Op 25 november 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag wordt afgesloten met een technische weigering. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“NAAM:

A., Z. B. (RR ...)

geboren op (...) te (...)
nationaliteit: Rusland
adres: (...)

Naar aanleiding van de aanvraag tot regularisatie op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, bij onze diensten ingediend per aangetekend schrijven van 21.09.2009, wil ik u informeren dat deze aanvraag hierbij afgesloten wordt met een technische weigering:

Uit de in het dossier aanwezige medische getuigschriften blijkt dat (verder) onderzoek door de ambtenaar-geneesheer noodzakelijk is. Daar betrokkene geen gevolg heeft gegeven aan de uitnodiging d.d. 11.10.2011 is het onmogelijk om verder onderzoek uit te voeren. Bijgevolg wordt de desbetreffende aanvraag zonder gevolg geklasseerd wegens gebrek aan belang.

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene af te voeren uit het Vreemdelingenregister en terug in het Wachtregister in te schrijven”.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van het EVRM, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van artikel 25 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, alsook verwijt hij de verwerende partij een manifeste beoordelingsfout.

Ter adstruering van het middel betoogt verzoeker onder meer wat volgt:

“[...]

Terwijl reden tot afwijzen van het verzoek tot regularisatie inzake ontvankelijkheid niet opgelegd is volgens de wet.

Immers enkel vanaf heden 16 februari 2012 is de wet van 8 januari 2012 van toepassing de verwerende partij kan de 9ter-aanvraag om technische reden zonder voorwerp verklaren de aanvraag is zonder voorwerp als de vreemdelingen geen gevolg geeft aan de oproep door de (ambtenaar-)geneesheer én daarvoor binnen de 15 dagen na het verstrijken van deze oproepingsdatum een geldige reden opgeeft; (Wet van 8 januari 2012 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

Dat in de bestreden beslissing door verweerder het verzoekschrift conform artikel 9, ter van de wet van 15.12.1980 zonder voorwerp wordt verklaard zonder motivatie waarom het afwijzen van de aanvraag om medische redenen geen vernederende behandeling uitmaakt of kan uitmaken.

“[...]

2.2. De verwerende partij stelt hiertegenover wat volgt:

“[...]

Vooreerst stelt de verwerende partij vast dat verzoeker in de toelichting van het enig middel in gebreke blijft in te gaan op verschillende van de nochtans door hem opgeworpen schendingen, zo o.m. art. 9 ter van de Vreemdelingenwet, artikelen 10 en 11 Grondwet en art. 2 EVRM.

Bij gebreke van een weergave in de toelichting van het middel van de wijze waarop de door verzoeker vermelde rechtsregels zouden zijn geschonden, kan de verwerende partij zich desbetreffend niet met kennis van zaken verdedigen.

Ook indien in de toelichting van het enig middel door verzoeker slechts op een zeer algemene wijze wordt ingegaan op bepaalde rechtsregels, is het de verwerende partij op basis daarvan niet duidelijk hoe deze volgens verzoeker door het nemen van de bestreden beslissing concreet zijn geschonden, zodat het middel in dit opzicht hoe dan ook niet ontvankelijk is (cf. R.v.St. nr. 46.649, 25.3.1994, R 1994, z.p.; R.v.St. nr. 39.750, 18.6.1992, Arr. R.v.St. 1992, z.p.).

Uit het voorgaande volgt dat het middel vanuit het oogpunt van de opgeworpen schendingen dewelke niet — naar behoren — worden toegelicht, naar het oordeel van de verwerende partij om die reden als onontvankelijk dient te worden beschouwd (R.v.St. ur. 39.750, 18.6.1992, Arr R,v.St. 1992, z.p.).

[...]

Het loutere feit dat de verzoekende partij het niet eens is met de bestreden beslissing maakt geen grond tot vernietiging uit.

Verzoekers eerste en enig middel kan niet worden aangenomen.”

2.3. De verwerende partij betoogt dat verzoeker in de toelichting van het enig middel niet in gaat op de verschillende van de door hem opgeworpen schendingen. Inzonderheid stelt zij dat “bij gebreke van weergave in de toelichting van het middel van de wijze waarop de door verzoeker vermelde rechtsregels zouden zijn geschonden, de verwerende partij zich desbetreffend niet met kennis van zaken [kan] verdedigen”, zodat het middel onontvankelijk is.

De verwerende partij kan daarin niet worden gevolgd: de gegeven uiteenzetting beantwoordt aan het begrip middel in de zin van artikel 39/69, §1, tweede lid, 4°, van de vreemdelingenwet, m.n. een omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden handeling wordt geschonden. Verzoeker stelt immers dat de in de bestreden beslissing gehanteerde mogelijkheid om het verzoek tot regularisatie af te wijzen zonder dat wordt gemotiveerd waarom deze afwijzing om medische redenen geen vernederende behandeling uitmaakt of kan uitmaken, niet is voorzien in artikel 9ter van de vreemdelingenwet, te meer nu de wet van 8 januari 2012 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen pas vanaf 16 februari 2012 in werking getreden is. Het middel is derhalve onontvankelijk en de exceptie van de verwerende partij moet worden verworpen.

2.4. Artikel 9ter van de vreemdelingenwet, zoals van toepassing op de thans bestreden beslissing, bepaalt wat volgt:

“Art. 9ter. § 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden :

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op

voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen. »

2.5. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers aanvraag ontvankelijk werd verklaard op 8 juli 2010 en dat administratief deskundige K. D. in opdracht van arts-adviseur W. V. D. verzoeker op 22 september 2011 per aangetekend schrijven opgeroepen heeft om zich aan te melden met recente medische attesten op 11 oktober 2011.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat *“uit de in het dossier aanwezige medische getuigschriften blijkt dat verder onderzoek door de ambtenaar-geneesheer noodzakelijk is. Daar betrokkene geen gevolg heeft gegeven aan de uitnodiging d.d. 11.10.2011 is het onmogelijk om verder onderzoek uit te voeren. Bijgevolg wordt de desbetreffende aanvraag zonder gevolg geklasseerd wegens gebrek aan belang.”*

Uit de hierboven geciteerde bepaling blijkt dat zij op het ogenblik van de bestreden beslissing niet in de mogelijkheid voorzag om tijdens de gegrondheidsfase van het onderzoek van een aanvraag, zoals in casu, die aanvraag wegens gebrek aan belang te klasseren indien de betrokkene zich niet heeft aangemeld bij de ambtenaar-geneesheer. Hoewel niet uitdrukkelijk toegepast, zoals verzoeker meent te kunnen stellen, lijkt de verwerende partij zich hier te hebben geïnspireerd op de aankomende wet van 8 januari 2012 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, die evenwel pas in werking is getreden op 16 februari 2012 en die een paragraaf 1/1 invoegt in artikel 9ter van de vreemdelingenwet, welke bepaalt wat volgt:

“De toekenning van een machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel kan worden geweigerd aan de vreemdeling die zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum door de ambtenaar-geneesheer of de geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde of de door de minister of zijn gemachtigde aangestelde deskundige en hiervoor ten laatste binnen de vijftien dagen na het verstrijken van deze datum geen geldige reden opgeeft.”

Door verzoekers aanvraag in de hierboven geschetste omstandigheden “af te sluiten” “met een technische weigering”, met als enige motivering dat verzoeker geen gevolg heeft gegeven aan de uitnodiging d.d. 11 oktober 2011, en zonder dat de ambtenaar-geneesheer de medische attesten beoordeeld heeft en hierover haar advies verschaft heeft, schendt de bestreden beslissing artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie houdende de technische weigering van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet van 25 november 2012 wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig augustus tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. A. DENYS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DENYS

A. WIJNANTS